

ALAPKŐ

A Monori Evangélikus Egyházközség lapja

2006/4. szám

Selmeczi Lajos Péter

Az igazi ajándék

Az utcákat járva rengeteg olyan embert látok, akik nagy csomagokkal megpakolva mennek egyik helyről a másikra, egyik üzletből a másikba. Újra kitört – na nem a forradalom, hanem – a vásárlási láz! A nagy bevásárlóközpontokban már novembertől szól az ünnepi zene, és megjelennek az ünnepi díszek, hogy emlékeztessenek bennünket: az idő sürget! Kezdjünk el időben készülni! Nem kell mindent az utolsó pillanatra hagyni! Ha nincs elég pénzünk, az sem baj: itt a „szabad felhasználású jelzáloghitel”. (A törlesztéseket azután fizetheti az ember évekig...) A lényeg: adjuk meg családunk tagjainak mindazt, amire vágnak. Így mutassuk ki szeretetünket, hogy azután minket is szeressenek.

Vágyunk a szeretetre, az elismerésre, az elfogadásra, és ezért mindent hajlandóak vagyunk megadni. Nincs annál rosszabb, amikor valaki egyedül, magányosan, elhagyatva tölti a karácsonyt – a „szeretet ünnepét”.

„Szeretet ünnepé” – különös kifejezés. Tudjuk, milyen fontos számunkra a szeretet érzése. Tudjuk, hogy nélküle nem tudunk élni, létezni.

Valahol végeztek ezzel kapcsolatban egy kísérletet. Kisgyermeket osztottak két csoportba. Az egyik csoport tagjait körülvette a szülői szeretet, míg a másik csoportnak megadtak mindent, ami a fejlődésükhöz szükséges, csak a szeretet hiányzott az életükből. Az eredmény: azok, akik szeretetben részesültek, szép, egészséges gyermekké lettek, míg a másik csoportban lévők nem fejlődtek egészségesen. Ebből is látszik: az embernek testi és lelki egészsége érdekében szüksége van a szeretetre.

Erre a szeretetre vágyunk, ezt szeretnénk megszerezni. Ezért teszünk meg mindent, mert a hiánya elviselhetetlen. Nélküle mit sem ér az egész. Nincs elkésztőbb, mint azt érezni, hogy senkinek nem vagyunk fontosak.

Sajnos, ezt a szeretetvágyunkat a piac kegyetlenül kihasználja. A reklámok, a plakátok mind azt sulykolják belénk, hogy ezt a szeretetet tárgyakkal megvásárolhatjuk. „Annyira szereted, amilyen értékes ajándékban ezt ki tudod mutatni!” – sugalmazza a korszellem.

Valóban ez az igazság? Valóban bele kell mennünk ebbe a játékba? Mit csináljon az, akit megvisel a mai, nehéz gazdasági helyzet? Mit csináljon az, aki elveszítette a családját, a munkáját, a házat? Mit csináljon az, aki idős korára egyedül maradt, és csak a társadalom szociális ellátására számíthat? Mit csináljon az, akinek nincs miből ajándékot venni, mert a pénz még a rezsire is kevés? És mit csináljon az, akinek van ugyan pénze, de nincs, akinek adjon?

Forduljunk most egy kicsit a „világ közepe” felé, ahol valami csoda történt! Valaki azt mondta az ott lakónak: „Te fontos vagy nekem! Fontos, mert szeretlek téged! Nem azért, mert szépen ünnepeled a karácsonyt! Nem azért, mert annyira szereted, tiszteled és megbecsülöd embertársadat, mint senki más! Nem azért, mert gazdag vagy, de nem is azért, mert szegény. Nem azért, mert sikeres, de nem is azért, mert sikertelen. Szeretlek, mert szeretni akarlak! Szeretlek akkor is, ha ezt most még nem érted! Nem hiszed? Pedig már régen bebizonyítottam! Akkor, amikor még nem is éltél. Akkor, amikor még a szüleid sem éltek. Akkor, amikor még csak én tudtam rólad! Ezért kaptad az életedet! Mert fontos vagy – Nekem! Nem hiszed? A saját Fiamat küldtem el, hogy születésével, életével, szenvedésével és halálával elmondja – Neked!”

Kedves Olvasó! Halld meg te is a Neked szóló híradást! Isten Hozzád is küldi angyalát az örömhírrrel:

„Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.” (Lk 2,11)

Vendégünk volt Balczó András

Nyáron megkezdett sorozatunkat folytatva október 14-én Őszi beszélgetésünk vendége Balczó András többszörös olimpiai- és világbajnok öttusázó volt. Az alkalmat templomunkban tartottuk; a moderátor Selmeczi Lajos Péter lelkész volt. Az alábbiakban először Balczó András élet-

pályájáról (Az elhangzottakat a *Ki Kicsoda* című kiadvány adataival is kiegészítettük. – A szerk.), majd pedig vendégünk egyházzal, hittel való kapcsolatáról olvashatnak.

1938-ban született Kondoroson. Másfél éves volt, amikor evangélikus lelkész édesapját Nyíregyházára helyezték. Egy évig Debrecenbe járt gimnáziumba, majd Nyíregyházára került. 1956-ban érettségizett.

Debrecenben úszott, Nyíregyházán atletizált, futott, lovagolt. Érettségi után a Csepel Vas- és Fémműveknél kezdett dolgozni. Közben öttusázott.

Egyéniben nyolcszor, csapatban hatszor nyert magyar bajnokságot. Ötszörös egyéni és kétszeres csapatvilágbajnok. Az 1960-as római és a 1968-as mexikói olimpián győztes együttes tagja. Az 1972-es müncheni olimpia egyéni bajnoka.

Úgy gondolja, nem volt nagyobb akaratereje, mint másnak, ellenben nagyon szorgalmas volt. A szorgalmat viszont nem ő gerjesztette. Mint mondja, „az akarás Isten ajándéka”.

1973-ban vonult vissza. Az Országos Lótenyésztési Felügyelőségénél helyezkedett el, az öttusaistálló lovainak belovaglója lett. 1983 óta szellemi szabadfoglalkozású.

Pályafutásáról *Küldetés* címmel Kósa Ferenc készített filmet 1976-ban. 1996-ban Magyar Örökség-díjjal, 2001-ben Csík Ferenc-díjjal tüntették ki; 2004-ben a Nemzet Sportolója lett.

A családjáról

1962-ben – édesapja halálának évében – nősült meg, de négy év múlva elvált első feleségétől. 1975-ben újra megházasodott. Feleségével négy, illetve öt gyermeket terveztek. 1976 és 1982 között öt gyermekük született. Úgy gondolták, hogy „befejezték”, de mindig jött az „utolsó” gyerek. Összesen hat fia és hat lánya van.

Tizenkét gyermek nevelése nagy felelősség, és nem kis anyagi megterhelés, de itt is megtapasztalták a jó Isten csodáját.

Az a véleménye, hogy „a gyermeket prédikációval hitre nevelni nem lehet”. A szülői „munkamegosztásról” így beszél: „a feleségem szereti, én nevelem őket.” Rendszeresen imádkozik a gyermekeiért. Mindenkinek ezt ajánlja, és azt, hogy a saját szavainkkal imádkozzunk, és hogy ne büszkélkedjünk a hitünkkel.

A hitéről

Az egyházzal, a hittel gyermekkora óta kapcsolatban van. Voltak időszakok az életében, amikor ez a kötődés meglazult, de teljesen soha nem szakadt meg.

Amikor értesült édesapja haláláról, nagyon megijedt, mégis ez volt az a pillanat, amikor „megvilágosodott” és igazán elhitte, hogy van Isten. Mint mondja, akkor „valami becsapódott a lényem mélyére”. Rájött arra, hogy nem szabad maradéktalan, felhőtlen boldogságot remélni, mert a nagy elvárásban elvesznek a részletek. Tudta, életében eljött a lemondás pillanata – de ettől nem esett kétségbe. Mégis minden elkezdett menni. Erő áradt rá, derű, szeretet. Megszállta őt a Szentlélek.

Szerinte a kereszténység nagy baja, hogy felekezetekre bomlik. A felekezeti sokszínűség a családjában is megmutatkozik: ő evangélikus, a felesége katolikus – a leggyakrabban református templomba járnak. Bármilyen egyházi alkalomra is megy el, a lényeg soha nem az, hogy kinek a templomában van. Talán ezért is tartja magát felekezetek közötti „fullajtárnak”.

Lejegyezte: Vitálsiné Malik Judit

(A fotó a www.regionaplo.hu weboldaltól származik.)

Meghívó

Sorozatunk következő, Téli beszélgetés című alkalmát január 20-án tartjuk.

Vendégünk Jókai Anna Kossuth-díjas író- és költőnő lesz.

Sok szeretettel várunk mindenkit!

Középpontban az ifjúság

Péntek esténként megtelik étellel a gyülekezeti terem. De egyházközségünk fiataljai nem csak a négy fal között érzik jól magukat! Legfrissebb „kinti” élményeiket most velünk is megosztják.

A szerk.

Ott voltunk a Jubálon!

Az ifjúság számos tagja kerekedett fel az október 8-ai istentisztelet után, hogy célba vegye a gödöllői Petőfi Sándor Művelődési Központot. Évek óta itt rendezik meg ugyanis a Jubál keresztyén könnyűzenei fesztivált.

Minden adott volt ahhoz, hogy egy kellemes estét töltsünk együtt más fiatalokkal, az ország minden részéről. A programban áhítat is szerepelt, „bazározni” is lehetett, de a legjobb mégis az volt, hogy komoly felkészülés és gyakorlás után összeállt, vagy már évek óta együtt játszó (gyülekezeti) zenekarokat

hallgathattunk nyitott szívvel és füllel. Hogy tényleg sok csapat szolgált az alkalmon, azt a következő felsorolás bizonyítja: *EKG, Luther Roses, miska, Szövétnék, Talitha Kumi, Quo Vadis*, és még sokan mások...

A különféle zenei stílusok között mindenki találhatott kedvére valót, mert a skála igen széles volt – mint a mosoly az arcokon, amikor egy-egy általunk is jól ismert és sokszor megszólaltatott ének hangzott fel.

Az igazsághoz hozzátartozik, hogy időnként – különösen a szélsőséges stílusirányzatok képviselőinek szereplése közben – a hangerő már-már a fájdalomküszöbünket súrolta, de legalább a nézőtérrel kikecmeregve tudtunk beszélgetni is.

Sok fiatal jött össze erre az estére. Öröm volt találkozni a rég nem látott ismerősökkel, és jó volt a minden pénteken látottakkal egy kicsit más környezetben, de mégis az Úr jelenlétében együtt lenni, együtt dicsérni a mi szerető Istenünket.

Sajnos nem maradhattunk ott a program végéig, mert a vasárnap estét kérlelhetetlenül a hétfő reggel – iskola, munka... – követi, mégis mindannyian jól érezhettük magunkat, és hálát adhattunk a Teremtőnknek, hogy a fülünkhöz (és a szívünkhöz) való szépséges zenét, éneket is megteremtette!

J. Timi

Csendesnap a szabadság jegyében

A Dél-Pest Megyei Egyházmegye november 4-ei, tápiószentmártoni csendesnapján – lelkészünk közreműködésével – az ifjúság három tagja vett részt. Nagyon fontos dolgokat tanulhattunk meg ez alatt az együtt töltött nap alatt – a Bibliából és egymástól is. Íme az útravaló, amit magunkkal hoztunk.

A csendesnap témája *Mindent szabad?* címmel az 1Kor 10,23 ige köré épült. *Szeverényi János* szókimondó őszinteséggel beszélt a mai világ kínálta számtalan lehetőségről, ami eltéríti a fiatalokat – de nem csak őket, mindenkit – a tiszta, keskeny ösvényről. Hallhattunk a szenvedélybetegségek életveszélyes következményeiről, a drogok legalizálásának, vagy a liberalizmus eszméjének számos torzító hatású nézetéről és még sok-sok hasonló veszélyforrásról. S hallhattuk a megoldást is – hogy Jézussal lehet normális, értékes, jó életet élni ebben a szörnyű világban, hogy meg kell becsülnünk a szerelmet, a családot, a baráti kapcsolatokat, a saját testünk és Földünk épségét. Lehetünk elégedettek a fogyasztói társadalom erőszakos reklámjai között és lehetünk boldogok egy olyan Isten szeretetének oltalma alatt, aki mindent megad nekünk, amire csak szükségünk van.

Számomra ez volt a megnyugtató, hogy – bár valóban szörnyen mocskos tud lenni ez a világ körülöttünk, sőt, néha bennünk is, mégis – az egyetlen lehetséges módja annak, hogy teljes, harmonikus és valódi örömmel teli életet éljünk, az az, ha az életünket egészen az Úr kezébe tesszük le.

Az ebéd utáni játék során a település több különböző pontját is bejártuk. A rejtélyek megfejtése közben ugyan majdnem megfagytunk, de a kedves szolnoki testvérek egész nap finom forró teával kedveskedtek nekünk, amiért nagyon hálás volt minden résztvevő fiatal.

A játék után – a délelőtti előadáshoz kapcsolódóan – csoportos beszélgetések voltak olyan témákban, mint tabuk a mai (keresztény) világban, bűn és nem bűn, a tudomány határai. A beszélgetésre mindenki érdeklődésének megfelelően jelentkezhetett. A végén a csoportok beszámoltak a levont tanulságokról a többi csoportnak.

Egész nap rengeteget énekeltünk, bent is játszottunk egy nagyot és közösen imádkoztunk. Sok új ismerősré tehattünk szert, és megérthettük, hogy Isten azt szeretné, ha megbecsülnénk azt a világot, amit Ő teremtett a számunkra, és ha okosan élnénk benne – a „gyártó” pontos „használati utasításait” betartva!

Jávorszki Tímea

„Az ünnep legyen ünnepies...
legyen benne valami a régi rend-
tartásból, a hetedik napból, a meg-
szakításból, a teljes kikapcsolásból,
legyen benne áhítat és föltétlenség.”

(Márai Sándor: *Füves könyv*, részlet)

ÁLDOTT

Ima gyertyagyújtáskor

A gyertyák nem tudnak imádkozni, de ráhangolhatnak bennünket az imára. Különböző módon végigkísérik életünket.

Minden gyertya visszatükröződése annak a fénynek, amely valamikor Betlehemben földi világunk sötétjébe jött. Ahogy a gyertya fénye a sötétben világít, úgy hadd legyen a mi létezésünk is világos Jézus életén keresztül, aki életünk öröme.

A gyertya emlékeztet bennünket keresztelésünkre, a Krisztussal való életünk kezdetére és igaz hivatásunkra, az örök életre.

Hadd ismerje meg mindenki ennek a fénynek a jelentőségét életében!

Uram, meggyújtok egy gyertyát. Talán nem tudom, hogy most mit imádkozzam. Ez a gyertya egy kevés abból, amim van, és ami vagyok.

Legyen az a fény, ami által Te engem megvilágítasz az én nehézségeimben, az én döntéseimben! Legyen az a tűz, ami által bennem minden tisztatlanságot eléget, ami által jó és új keletkezik! Legyen a tűz, ami szívemnek meleget ad, és szeretni tanít!

Uram, én nem időzhetek tovább templomodban. Ezzel az égő gyertyával maradjon itt egy darab belőlem, amit szeretnék Neked ajándékozni! Segíts, hogy imámat napjaim cselekedeteiben és munkájában folytathassam!

Uram, előttem áll a gyertya. Nyugtalanul ég, előbb kisebb, majd nagyobb lánggal. Uram, én is sokszor nyugtalan vagyok. Nyugtass meg engem!

Meleget és fényt áraszt rám. Uram, hadd legyek én is fénye a világnak!

A gyertya elfogy, elég szolgálatában. Uram, hadd legyek én is egy szolgáló ember.

Ezzel a gyertyával más gyertyákat is meg tudok gyújtani. Uram, add, hogy én is hozzájáruljak mások megvilágosodásához.

Forrás: Vienna International Religious Centre

Szüntelen várakozásban

Már 100 éve várjuk... És most végre megérkezett! – Lépten-nyomon „szembejön” velem a plakát, amely a Szép-művészeti Múzeum december 2-án nyíló Van Gogh-kiállítását hirdeti. A holland festőt – akit ha másért nem is, a napraforgói vagy a levágott füle miatt biztosan mindenki ismer – művésztársai többségéhez hasonlóan csak halála után ismerték el. Míg életében alig néhány embert érdekeltek a művei, addig most a világ leghíresebb múzeumaiban állítják ki a képeit, a műgyűjtők pedig minden pénzt megadnának azért, hogy magukénak tudhassák egy-egy festményét.

Igen, sokakhoz hasonlóan én is – ha nem is száz éve, de – alig várom a kiállítást. Mint ahogy várok (és vágyom) oly sok minden másra is.

Várok a nagy forróságban a hűsítő nyári záporra... Kora hajnalban a buszra, a vonatra, a metróra... Hétfőtől péntekig a megérdemeltnek vélt szabadnapokra... Egy levélre, egy telefonhívásra, a nagy találkozásra... A csodára, a megbocsátásra.

Várok türelmetlenül toporogva, egyre csak az órát lesve (mintha legalábbis siettethetném a perceket)... Látszólag sztoikus nyugalommal, de belül őrlődve (bármennyire is próbálom palástolni az érzelmeimet, a végtelenségig nem titkolhatom el őket)... Lélekben a legrosszabbra is felkészülve (a tragédia híre mégis mindig fejbe kólintja az embert)... Abban a biztos tudatban, hogy jó lesz... (Úgy kell lennie! Hiszen megígérte!)

Várok... És készülök. Mostanság például *Van Gogh* életéről szóló könyveket olvasok, „rávetem” magam a kiállításról szóló hírekre, és naponta felkeresem a múzeum honlapját, nehogy lemaradjak valamiről.

Így, advent idején várok és készülök a karácsonyra is. Koszorút készítek, takarítok, ajándékokat vásárolok, és arra várok, hogy békesség legyen bennem és körülöttem.

Közben Jézus is vár. Vár arra, hogy megnyissam neki a szívemet, és engedjem, hogy a találkozásunk beteljesedjen; hogy egészen átadjam neki az életem.

Nem rajta múlik! Ő már kétezer éve eljött!

Vitális Judit

(Megjelent az Evangélikus Élet 2006. december 3-ai számában.)

ÜNNEPET!

„Ne feledd! Ha a karácsony hiányzik a szívedből, akkor a fa alatt sem találász rá.”

Charlotte Carpenter

Juhász Gyula

Karácsony felé

Szép Tündérország támad föl szíremlben
Ilyenkor decemberben.

A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű ígélet,
Ilyenkor decemberben.

... Bizalmas szívvel járom a világot,
S amit az élet vágott,

Behegesztem a sebet a szívemben,
És hiszek újra régi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.

És valahol csak kétkedő beszédet
Hallok, szomorún nézek,

A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak, s higgyünk rendületlen,
S ne csak így decemberben.

Mi a szeretet?

„A szeretet az, ami Karácsonykor a szobában van.
Ha egy pillanatra abbahagyod az ajándékok kicsomagolását, akkor lehet meghallani.”

Róbi, egy 7 éves kisgyerek

Beigli

Karácsonykor majdnem minden család asztalán ott illatozik a diós és a mákos beigli. Így volt ez az én gyermekkoromban is, és remélem, így lesz az unokáim idejében is.

Kislánként csodálattal néztem az édesanyámat, ahogy gyúrta, kelesztette, töltötte, tekerte a tésztát. Vele együtt izgultam, hogy jaj, csak meg ne repedjen! Elméletben tehát tudtam, hogyan kell elkészíteni, mégsem fogtam hozzá hosszú ideig.

Hogy miért? Mert annyi beiglit kaptunk ajándékba, hogy sokszor vízkeresztig is kitarított. Sütött a pesti és a pilisi nagymama, a monori nagynéni, és néha még a sógor-nőmöt is meg kellett kóstolni.

Ezért ért meglepetésszerűen, amikor az akkor még kislány Judit lányom feltette a kérdést: „Anya, te miért nem sütsz soha beiglit?” Igyekeztem én; sütöttem mást, olyat, amit a nagyszülők nem, de hát az nem beigli. Mit lehet ilyenkor tenni? Hozzá kell látni!

Először is elővettem a szakácskönyvet, minden létező helyről begyűjtöttem a receptet és feljegyeztem az olyan apróságnak tűnő jó tanácsokat, mint például hogy „a feltekert, tojásfehérjével megkent tésztát tedd hűvös helyre, ettől lesz márványos” vagy „az oldalait szurkáld meg hegyes villával, akkor nem reped meg” stb.

Egyszerűnek tűnt, mégis nagyon nehezen fogtam hozzá. A végeredménnyel aztán nemcsak én voltam elégedett, de a férjem és a három lányom is. Emlékszem, milyen büszkén vittem az anyukámnak, az anyósomnak és a nagynéninknek a kóstolót, és mennyire örültem, amikor megdicsérték: „Ezt te sütötted?”

Eltelt pár év az első próbálkozás óta, mégis minden karácsony előtt elfog az izgalommal vegyes szomorúság, amikor hozzálátok. A szomorúság oka, hogy megfogyatkoztak az ajándékba kapott beiglirodák. A két édesanya beiglije nagyon hiányzik...

Vitálsiné Malik Judit

Könyvajánló

Ajándékozzunk „betűket” szeretteinknek!

Kisné Honthegyi Csilla *Robert Fulgham* könyvét ajánlja. Így jellemzi a kötetet: Az étellel, a mindennapokkal kapcsolatos gondolatok és tapasztalatok egy hívő író szemszögéből. A könyv borítóján ezt olvashatjuk (részlet):

„Azt, hogy hogyan éljek, mit tegyek, mind az óvodában tanultam meg. Az egyetemen a bölcsesség nem volt különösebb érték, az óvodában azonban annál inkább. Íme amit ott tanultam: Ossz meg mindent másokkal! ... Ne bánts a másikat! ... Kérj bocsánatot, ha valakinek fájdalmat okoztál! ... Élj mértékkel! Mindennap tanulj, gondolkodj, rajzolj, fess, énekelj, táncolj, játssz és dolgozz egy keveset! ... A nagyvilágban óvatosan közlekedj, fogd meg a társad kezét, és ne szakadjatok el egymástól! Ismerd fel a csodát!”

Robert Fulghum: Már az óvodában megtanultam mindent, amit tudni érdemes – Tűnődések hétköznapi dolgokról. Park Kiadó, Budapest, 1992.

Iványiné Pecze Marianna *Darvas László* mádi (Borsod-Abaúj-Zemplén megye) plébános kötetére hívja fel a figyelmünket. Ebben olvasta *Dag Hammarskjöld* (ő volt az Egyesült Nemzetek Szervezetének második főtitkára) imáját, amelyet most Olvasóinkkal is megosztunk.

„Adj Uram, békét veled, békét az emberekkel,
békét saját magunkkal!

Szabadíts meg a félelemtől!...

Szenteltesse meg a te neved – ne az enyém!

Jöjjön el a te országod – ne az enyém!

Legyen meg a te akaratod – ne az enyém!

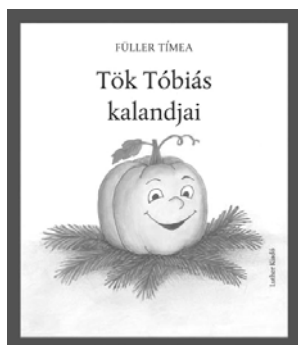
Uram, adj tiszta elmét – hogy lássak!

Uram, adj alázatot – hogy halljak!

Uram, adj szeretetet – hogy szolgálhassalak!

Uram, adj hitet – hogy benned maradhassak!”

Darvas László: Jézus példabeszédei. Mádi Római Katolikus Egyházközség, 2005.

Füller Tímea: Tök Tóbiás kalandjai. Luther Kiadó, Budapest, 2006

„Kicsoda Tök Tóbiás, és hogyan kerül az adventi koszorúra? Kik lesznek a barátai, és milyen kalandokban lesz része, mire elérkezik a szenteste? S ami talán a legfontosabb kérdés: ki mivel tudja leginkább az Urat szolgálni? Mindezekre választ ad Füller Tímea elbűvölő története, amely az Evangélikus Élet Napos oldalak című gyermekmellékletében jelent meg először 2004 adventjében. A tanulságos és mulatságos történetet Jenes Katalin bájos illusztrációi teszik még élvezetesebbé kicsinyek és felnőttek számára egyaránt.” (Boda Zsuzsa)

Szabó Lajos (szerk.): Fényforrás – Tíz karácsonyi szó a léleknek. Luther Kiadó, Budapest, 2006.

A tenyerünkben hordozhatjuk a karácsonyi szavakat, egy-egy napig legalább. Jobban fájnak az ünnepen a hiányzók, akik már nincsenek velünk. Kétségtelenül fájdalmas az egyedüllét és a magány is, de egy szikrányi fény eljuthat hozzánk ezekről a lapokról, az imádságokból. De lecsendesítheti az ünnepen sokszor minden ok nélkül feltörő családi perpatvart és veszekedést egy kis lelki csendesség. Esetleg visszahív buktató, veszélyes utakról. Vagy csupán hosszú idő után ismét törődünk a lelkünkkel... De jó lenne, ha házunkat betöltené a tíz szó szépsége és üzenete!

Útmutató 2007. Luther Kiadó, Budapest, 2006.

A herrnhuti „Brüdergemeinde” immár 277. éve állítja össze azt a bibliaolvasó Útmutatót, amelynek segítségével mintegy ötven nyelven, több millióan olvassák naponta a Bibliát. Tévednénk, ha azt gondolnánk, hogy a bibliaolvasó Útmutató pusztán használata elegendő a személyes boldogság elnyeréséhez, de segít abban, hogy Isten ígéje megérkezzen hozzánk. Talán első lépés lehet a rendszeres bibliaolvasáshoz, és közben vágy ébred bennünk a Szentírás mélyebb megismerésére.

Hírek

Még egyszer az ifjúságról

Gratulálunk!

Ebben az évben gyülekezetünk ifjúságában örömteli események történtek. Két ifjú testvérünk találta meg Isten áldásával a társát. Július végén Vasadon *Bolyán Zoltán* – ifjúságunk egyik vezetője – vette el *Kiss Krisztinát*, novemberben Nyírteleken pedig *Búzás István* – aki néhány éve tagja közösségünknek – kelt egybe *Fintor Beával*.

Mindkét menyegzőre nagy izgalommal készültünk. Ifjúságunk ezeken az örömteli alkalmakon énekelt, jókívánságokkal szolgált. Meghitt, szeretetteljes, Istentől áldott légkörben mondhattak örök hűséget egymásnak a jegyesek. A szertartások után közös együttléttel, ünnepi vacsorán ünnepelhettünk velük. Vidám hangulatban, zenével, énekkel, közös játékkal tettük emlékezetessé számukra ezt a szép ünnepet. Mindkét párnak Isten áldását kérjük életükre!

Trincsi Andrea

Piliscsabán jártunk

Ifjúságunk november második hétvégéjét Piliscsabán töltötte. Itt rendezték meg ugyanis az immár hagyománnyá vált ifjúsági hétvégét. Körülbelül nyolcvan fiatal gyűlt össze, hogy hallgathassa *Isten* ígétét és tanítását. A mostani témáról – *Jó célpont vagy* – érdekes és tanulságos előadásokat hallhattunk. A csoportos beszélgetéseken választ kaphattunk felmerülő kérdéseinkre. Az előadások közötti „szabadidőt” énekléssel, beszélgetéssel, játékkal töltöttük. A vasárnapi záró alkalmat a piliscsabai gyülekezettel együtt hallgathattuk. Ezt követően finom ebéd társaságában búcsúztunk el egymástól, és indultunk haza.

Vitális Nóra

**Ha van kedved, csatlakozz hozzánk. Péntek esténként megtalálhatsz bennünket a gyülekezeti teremben.
Mi várunk rád!**

Számvetés

Egyházközségünkben idén az alábbi örömteli és szomorú események történtek.

Keresztelések

„Aki hisz, és megkeresztelkedik, üdvözülni fog, aki pedig nem hisz, elkárhozik.” (Mk 16,16)

Zarándó Szabolcs Balázs

Sáránszki Ádám

Szegedi Máté András

Konfirmálások

„Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját.” (Jel 2,10)

Duchaj Benjámin

Gyenes Zoltán

Iványi Máté

Kovács Kristóf

Somodi Zsolt

Tóth Virág

Házasságkötések

„... a hármaskötél nem hamar szakad el.” (Préd 4,12)

Hatvani Tamás – Leé Beáta

Sáránszki János – Miklós Sarolta

Ottinger Tibor – Kanczler Klára

Halálozások

„Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz én bennem, ha meghal is, él.” (Jn 11,25)

Jávorszky László

Surman Pál

Kálmán János

Pákozdi István

özü. Agócs Jánosné sz. Veróczy Mária

Nagy Györgyné sz. Bálint Julianna

Kovács Dávid

Kertesi István

Fórizs Béláné sz. Rojik Ilona

Kovács István

Czeroven Mihály

özü. Antalicz Józsefné sz. Kerekes Anna

Hegedűs István

Akikhez Jézus érkezik

Adventi igehirdetési sorozat

a Monori Evangélikus Egyházközség gyülekezeti termében
december 11. és 15. között esténként 18 órai kezdettel!

December 11., hétfő: *Jézus eljött értem – személyes megszólítottság*
(Zsolt 138; Lk 5,1-11 – ifj. Cselovszky Ferenc)

December 12., kedd: *Jézus eljött érted – misszió*
(Jn 1,43-51 – Honthegyi Zsolt)

December 14., csütörtök: *Jézus eljött értünk – közösség családban, gyülekezetben* (1Kor 12,1-27 – Kovács Áron)

December 15., péntek: *Jézus újra el fog jönni mindannyiunkért*
1Thessz 4,13-18 – Zsarnai Krisztián)

Ha szeretne többet megtudni a karácsonynak,
azaz Jézus Krisztus eljövételének lényegéről, és szeretne igazi
ünnepet önmaga és családja számára, akkor jöjjön el!
Várjuk szeretettel!

Programok

December 13., szerda 16 óra

Monor, gyülekezeti terem: Éva-kör – készülés a karácsonyra

December 16., szombat 16 óra

Monor, gyülekezeti terem: adventi kézműves foglalkozás

December 27., szerda

Kirándulás Budapestre gyermekek és családok részére

December 30., szombat 15 óra

Monor, gyülekezeti terem: Óév-búcsúztató szeretetvendégség

Január 21-28., várhatóan minden este 18 órakor

A monori keresztyén felekezetek templomaiban
Egyetemes Imahét

Istentiszteletek

December 10., Advent 2. vasárnapja

Monor 10 óra: istentisztelet

Monorierdő 15.30: istentisztelet

December 17., Advent 3. vasárnapja

Monor 10 óra: úrvacsorás istentisztelet

Monorierdő 15.30: istentisztelet

December 24., Advent 4. vasárnapja és Szenteste

Monor 10 óra: istentisztelet (Advent 4. vasárnapja)

Monor 16 óra: istentisztelet a gyermekek szolgálatával (Szenteste)

December 25., Karácsony ünnepe

Monor 10 óra: úrvacsorás istentisztelet

Monorierdő 15.30: úrvacsorás istentisztelet

December 26., Karácsony 2. ünnepe

Monor 10 óra: úrvacsorás istentisztelet

Vasad 17 óra: istentisztelet

December 31., Óév estéje

Monor 10 óra: istentisztelet

Monor 18 óra: istentisztelet

Január 1., Újév napja

Monor 10 óra: úrvacsorás istentisztelet

Monorierdő 15.30: úrvacsorás istentisztelet

Január 6., Vízkereszt ünnepe

Monor 10 óra: istentisztelet

Január 7., Vízkereszt ünnepe utáni 1. vasárnap

Monor 10 óra: úrvacsorás istentisztelet

Monorierdő 15.30: istentisztelet

**Monori Evangélikus Egyházközség
Lelkészi Hivatala**

2200 MONOR, Bajza u. 2.

Telefon: (29) 410-108, (20) 824-4902

Hivatali idő:

Szerda 16⁰⁰-18⁰⁰

Péntek 8⁰⁰-10⁰⁰

Kiadja: a Monori Evangélikus Egyházközség
(Monor, Monorierdő, Csévharaszt és Vasad területén)

Cím: 2200 Monor, Bajza u. 2.

Telefon: (29) 410-108, (20) 824-4902; e-mail: monor@lutheran.hu

Internet: <http://monor.lutheran.hu>

Felelős: Selmeczi Lajos Péter lelkész

Szerkeszti: a Kommunikációs Bizottság

(Kisné Honthegyi Csilla, Iványiné Pecze Marianna, Selmecziné Fazekas Andrea,

Vitális Judit, Vitálisné Malik Judit)

Készült saját sokszorosításban belső használatra.

Minden jog fenntartva!